

WIZYTA

Teatr Powszechny im. J. Kochanowskiego w Radomiu

STARSZEJ

PANI

(Der Besuch der alten Dame)

Friedrich Dürrenmatt

Teatr Powszechny
im. J. Kochanowskiego w Radomiu
Plac Jagielloński 15
26 – 600 Radom
www.teatr.radom.pl

Instytucja kultury
Miasta Radomia

Biuro Obsługi Widzów
czynne od poniedziałku do piątku
w godz. 8.00 – 15.00
tel. 048 384 53 22
fax 048 384 53 76

Kasa biletowa teatru
czynna od wtorku do soboty
w godz. 9.00 – 13.00 i 16.00 – 19.00
oraz w niedziele w godz. 16.00 – 19.00
Przedsprzedaż biletów:
tel. 048 384 53 22, sms 604 56 64 06
e-mail: bilety@teatr.radom.pl

TEATR POWSZECHNY
IM. JANA KOCHANOWSKIEGO
W RADOMIU

>>>> DYREKTOR NACZELNY
ARTYSTYCZNY
Zbigniew Rybka

WIZYTA STARSZEJ PANI

GÜLLEN – MIEJSCE AKCJI DRAMATU DÜRRENMATTA TO MIASTECZKO, KTÓRE MOŻE ISTNIEĆ WSZĘDZIE. POŁOŻONE NA GŁUCHEJ PROWINCJI, ZUBOŻAŁE I JAKBY ZAPOMNIANE PRZEZ BOGA. BEZ NADZIEI I JAKICHKOLWIEK PERSPEKTYW NA PRZYSZŁOŚĆ. ZAMIESZKAŁE PRZEZ LUDZI, KTÓRZY NIEPOSTRZEŻENIE ZNALEŻLI SIĘ NA MARGINESIE I NIE POTRAFIĄ SIĘ ODNALEŹĆ W NOWEJ RZECZYWISTOŚCI. PEŁNE BEZROBOTNYCH ŻYJĄCYCH NA SKRAJU NĘDZY. PODOBNE DO TAK WIELU MIEJSC, KTÓRE ZNAMY Z NASZEGO KRAJOBRAZU. I NAGLE POJAWIA SIĘ KTOŚ, KTO JAK ZA DOTKNIĘCIEM CZARODZIEJSKIEJ RÓDZKI MOŻE DAĆ MIESZKAŃCOM SZANSĘ NA LEPSZE ŻYCIE. Z DNIA NA DZIEŃ ODŻYWAJĄ DAWNO UŚPIONE NADZIEJE NA ODMIANĘ NIEŁASKAWEGO LOSU. OFIAROWANA NADZIEJA MA JEDNAK SWOJĄ BARDZO WYMIERNĄ CENĘ – ŻYCIE CZŁOWIEKA.

KLARA ZACHANASSIAN PRZYJEŹDŹA BOWIEM DO RODZINNEGO GÜLLEN W KONKRETNYM CELU: BY WYRÓWNAĆ RACHUNKI Z PRZESZŁOŚCI. CHCE PO LATACH KUPIĆ SPRAWIEDLIWOŚĆ. JEST SKŁONNA ZAPŁACIĆ ZA NIĄ DUŻO. BARDZO DUŻO. OKRĄGŁY MILIARD. TAK BRZMI PROPOZYCJA EKSCENTRYCZNEJ MILIONERKI DLA MIESZKAŃCÓW MIASTA. MILIARD ZA ŻYCIE ALFREDA ILLA, MĘŻCZYZNY, KTÓRY W MŁODOŚCI PORZUCIŁ JĄ I NARAZIŁ NA HAŃBĘ, WYRZEKAJĄC SIĘ JEJ I NIENARODZONEGO JESZCZE DZIECKA.

NADSZEDŁ MOMENT, W KTÓRYM ILL – JAK WIELU Z NAS – MUSI ROZLICZYĆ SIĘ Z WŁASNEJ PRZESZŁOŚCI. A RACZEJ – MUSI ZOSTAĆ Z NIEJ ROZLICZONY. JAK TO ZWYKLE W TAKICH WYPADKACH BYWA, PRĘDZEJ CZY PÓŹNIEJ ZNAJDĄ SIĘ CHĘTNI, KTÓRZY MU W TYM DYSKRETNIE POMOGĄ. ZASZCZUJĄ. MECHANIZM JEST ZAWSZE TEN SAM, GDY W GRĘ WCHODZĄ OSOBISTE KORZYŚCI. NA „PRZYJACIOŁ” MOŻNA LICZYĆ: WYDADZĄ BEZWZGLĘDNY WYROK, UDAJĄC, ŻE NIE DZIEJE SIĘ NIC ZŁEGO.

CZY JEDNAK NA TYM POLEGA SPRAWIEDLIWOŚĆ? CZY OBLUDA I CHCIVOŚĆ NIE POWINNY PODLEGAĆ TAKIEJ SAMEJ KARZE JAK ZDRADA? CZY KAŻDY WYSTĘPEK DA SIĘ WYTŁUMACZYĆ UŁOMNOŚCIĄ NATURY LUDZKIEJ? A MOŻE ISTNIEJĄ JEDNAK ZASADY ETYCZNE I MORALNE, KTÓRYCH ŁAMAĆ NIE WOLNO?

„WIZYTA STARSZEJ PANI” TO PORUSZAJĄCY SPEKTAKL O NAS SAMYCH. TU I TERAZ. O NAS – KTÓRYM BYĆ MOŻE WRĄZ Z PRACĄ ODEBRANO NADZIEJĘ NA LEPSZE JUTRO. O NAS – W NIESKOŃCZONOŚĆ ROZPAMIĘTUJĄCYCH PRZESZŁOŚĆ I WSZYSTKIE DOŚWIADCZONE KRZYWDY. O NAS – NIEUDOLNIE BORYKAJĄCYCH SIĘ Z BOLESNYM TEMATEM NIEROZLICZONYCH WIN SPRZED LAT. A PRZEDĘ WSZYSTKIM O NAS – CHCWIYCH, DWULICOWYCH, OBLUDNYCH, POZBAWIONYCH SKRUPUŁÓW, ZBYT ŁATWO WCIELAJĄCYCH SIĘ WOBEC INNYCH W ROLĘ SĘDZIEGO I KATA. O NAS – KAŻDEGO DNIA KRZYWDZĄCYCH SIĘ NAWZAJEM.

CZY JEST TO OBRAZ PRAWDZIWIY? CZY MOŻLIWE JEST INNE ZAKOŃCZENIE TEJ HISTORII? TO ZALEŻY... OD NAS.

FRIEDRICH DÜRRENMATT

FRIEDRICH DÜRRENMATT (1912-1990) - SZWAJCARSKI PROZAIK, DRAMATURG, ESEISTA I TEORETYK TEATRU PISZĄCY W JĘZYKU NIEMIECKIM. UZNAWANY ZA JEDNEGO Z NAJWYBITNIEJSZYCH PISARZY EUROPEJSKICH XX W.

BYŁ SYNEM PASTORA. W TEATRZE ZADEBIUTOWAŁ W 1947 R., JEDNAK DOPIERO PREMIERA „WIZYTY STARSZEJ PANI” (1956) PRZYNIOSŁA MU UZNANIE I SŁAWĘ, UGRUNTOWUJĄC JEGO POZYCJĘ WE WSPÓŁCZESNYM TEATRZE.

SZTUKI DÜRRENMATTA - NIEOCZEKIWANA I PRZEJMUJĄCA MIESZANKA TRAGIZMU I FARSY, MAKABRY I GROTESKI - ZYSKAŁY WIELKĄ POPULARNOŚĆ NA CAŁYM ŚWIECIE. M.IN.: „ROMULUS WIELKI” (1949), „ANIOŁ ZSTĄPIŁ DO BABILONU” (1953), „WIZYTA STARSZEJ PANI” (1956, WYSTAWIENIE POLSKIE 1958), „FRANK V” (1959), „FIZYCY” (1962), „METEOR” (1966).

OBOK DRAMATÓW PISAŁ RÓWNIEŻ POWIEŚCI, OPOWIADANIA, SŁUCHOWISKA RADIOWE, SCENARIUSZE FILMOWE, TEKSTY KRYTYCZNE ORAZ ESEJE TEATRALNE. TWÓRCZOŚĆ DÜRRENMATTA, WIDZIANA W KONTEKŚCIE TEATRU ABSURDU, MIEŚCI SIĘ W NURCIE WYROŚLYM PO KATAKLIZMIE II WOJNY ŚWIATOWEJ JAKO REAKCJA NA KRACH KULTURY MIESZCZAŃSKIEJ. JEGO BOHATEROWIE POPADAJĄ W KONFLIKTY ZE ZBIOROWOŚCIĄ I WALCZĄ ZE ZŁEM, NAJCZĘŚCIEJ PRZEGRYWAJĄC, CO PODWAŻA SENS ISTNIEJĄCEGO PORZĄDKU. W ŻADNEJ ZE SWYCH SZTUK DÜRRENMATT NIE STAWIA OSTATECZNYCH DIAGNOZ, FORMUŁUJĄC JEDYNIĘ PYTANIA, KTÓRE DZIĘKI PRZETWORZENIU ICH NA ALEGORYCZNY, GROTESKOWY ŚWIAT TEATRU POZOSTAJĄ NIEPOKOJĄCE I OTWARTE. SZYDZĄC Z MIESZCZAŃSKIEJ MORALNOŚCI INDYWIDUALIZMU, BOLEŚNIE UKAZUJE SWOJĄ NIEWIARĘ W MOŻLIWOŚCI ETYCZNE CZŁOWIEKA.

PISARZ WIELOKROTNI PRÓBOWAŁ DEFINIOWAĆ SWOJĄ TWÓRCZOŚĆ TEATRALNĄ: „SAM NIEZUPEŁNIE JASNO ZDAJĘ SOBIE SPRAWĘ Z TEGO, CZYM JEST TEATR. JEST TO NIEWĄTPLIWIE JAKIEŚ DĄŻENIE DO STWORZENIA WŁASNEGO ŚWIATA LUB TEŻ – POWTÓRZENIA STWORZENIA ŚWIATA. NĘCI MNIE, ABY MIEĆ JAKIŚ ŚWIAT: KUSI MNIE, ABY ZBUDOWAĆ ŚWIAT, UKSZTAŁTOWAĆ HISTORIĘ I LUDZI. WRESZCIE PISZE SIĘ DLA TEATRU PO TO, ABY DOJŚĆ DO ŁADU Z SAMYM SOBĄ.”

KATARZYNA DESZCZ (UR. 1954) - ABSOLWENTKA WYDZIAŁU PRAWA UJ ORAZ WYDZIAŁU REŻYSERII DRAMATU PWST W KRAKOWIE.

WSPÓŁZAŁOŻYCIELKA (WSPÓLNIE Z A. SADOWSKIM) TEATRU/STOWARZYSZENIA MANDALA, W KTÓRYM ZREALIZOWAŁA KILKADZIESIĄT PROJEKTÓW ARTYSTYCZNYCH. OD 1991 ROKU REŻYSERUJE W TEATRZE REPERTUAROWYM I W TELEWIZJI (W KRAJU I ZA GRANICĄ - M.IN. TEATRY: NOWY W ŁODZI, ŚLĄSKI W KATOWICACH, STARY W KRAKOWIE, SŁOWACKIEGO W KRAKOWIE, KOCHANOWSKIEGO W OPOLU, POLSKI W BYDGOSZCZY ORAZ SCENY W: LONDYNIE, BERLINIE, NORYMBERDZE, CZESKIM CIESZYNIE). W LATACH 2003-2006 BYŁA DYREKTOREM NACZELNYM I ARTYSTYCZNYM TEATRU IM. A. MICKIEWICZA W CZĘSTOCHOWIE. NA POCZĄTKU LAT 90-TYCH, ZAINICJOWAŁA PROGRAM POMOCY WARSZTATOWEJ I PROMOCYJNEJ DLA POLSKICH DRAMATOPISARZY, KTÓRY BYŁ IMPULSEM DO POWSTANIA CENTRUM DRAMATURGII POLSKIEJ W KRAKOWIE ORAZ PISMA "DRAMATURGIA POLSKA". OD 1992 ROKU PROWADZI WARSZTATY DLA REŻYSERÓW I AKTORÓW W RÓŻNYCH CENTRACH TEATRALNYCH W POLSCE, ANGLII, EGIPCIE, INDIACH, IRLANDII, JAPONII, NIEMCZECH I USA. W LATACH 1993-1994 BYŁA WYKŁADOWCĄ W DARTINGTON COLLEGE OF ART W DEVON (ANGLIA).

OD 1995 R. STAŁE WSPÓŁPRACUJE Z LONDYŃSKIM SCARLET THEATRE, Z KTÓRYM REALIZUJE PROJEKTY PREZENTOWANE NA SCENACH W WIELKIEJ BRYTANII. OD 1999 ROKU JEST WYKŁADOWCĄ AKADEMII SZTUK PIĘKNYCH W KRAKOWIE. O SWOJEJ PRACY MÓWI:

„MAM KILKA MARZEŃ O SPEKTAKLACH, KTÓRE KIEDYŚ ZROBIĘ... ALE NA RAZIE ODKŁADAM NA PÓŹNIEJ, BO SIĘ BOJĘ, JUŻ NIE WIEM CZY PLANÓW, CZY SPEKTAKLI. NAJWAŻNIEJSZE TO WIERZYĆ, ŻE SPEKTAKL ŻYCIA MAM JESZCZE PRZED SOBĄ...”

„WIZYTA STARSZEJ PANI” TO JEJ DRUGA (PO „ZDARZYŁO SIĘ TO W WOJNICÓWCE” WG A. CZECHOWA - 1998 R.) REALIZACJA W RADOMSKIM TEATRZE.

KATARZYNA DESZCZ

ANDRZEJ SADOWSKI (UR.1958) - ABSOLWENT PWST W KRAKOWIE (WYDZIAŁ AKTORSKI). WIELOLETNI SZEF ARTYSTYCZNY UNDERGROUNDOWEGO TEATRU STOWARZYSZENIA MANDALA (1982-2003).

POZA AKTORSTWEM, REŻYSERIĄ TEATRALNĄ I PISANIEM SCENARIUSZY ZAJMUJE SIĘ PROJEKTOWANIEM SCENOGRAFII, PERFORMANCE ART, INSTALACJAMI, MUZYKĄ REGRESYWNĄ I WIELOMA INNYMI DYSCYPLINAMI TWÓRCZYMI.

ZAŁOŻYCIEL I LIDER NOWEGO ZESPOŁU ARTYSTYCZNEGO STOWARZYSZENIA MANDALA – A&A&A (ART&ACTION&ATTRACTION).

OD 1986 ROKU PROWADZI ZAJĘCIA WARSZTATOWE W WIELU CENTRACH TEATRALNYCH KRAJU ORAZ EUROPY (NIEMCY, WŁOCHY, FRANCJA, PORTUGALIA, ROSJA, UKRAINA, NORWEGIA, ANGLIA, IRLANDIA, SZKOCJA, BUŁGARIA ORAZ BYŁEJ JUGOSŁAWII: CHORWACJA, SŁOWENIA, SERBIA, MACEDONIA) – PONAD 150 WARSZTATÓW ORAZ SEMINARIÓW. W LATACH 1992-97 KOORDYNOWAŁ DZIAŁANIA NA RZECZ ROZWOJU DRAMATURGII POLSKIEJ ("PISANIE DLA TEATRU").

OD 1994 ROKU PODEJMUJE WSPÓŁPRACĘ Z UCZELNIAMI TEATRALNYMI: DARTINGTON COLLEGE OF ARTS /DEVON, UK (1994-95)/, ACADEMIA DE MUSICA & DES ARTES ESPECTACULO /PORTO, PORTUGALIA (1997, 2001)/, DRAMA DPT. OF WINNIPEG UNIVERSITY /KANADA (1999)/ - GDZIE PROWADZIŁ ZAJĘCIA SEMESTRALNE ORAZ KIEROWAŁ PROJEKTAMI ARTYSTYCZNYMI.

W LATACH 1997-99 BYŁ CZŁONKIEM AKADEMII TEATRALNEJ PRZY RADZIE EUROPY (L'ACADEMIE EUROPEENNE DES ARTS DU GESTE DU CONCEIL D'EUROPE).

OD 1997 ROKU WSPÓŁPRACUJE Z TEATRAMI REPERTUAROWYMI W POLSCE.

JEST WIELBICIELEM SPORTU. O SWOIM HOBBY MAWIA:

„MOIM ULUBIONYM ZAJĘCIEM (W CZASIE WOLNYM ORAZ W PRACY) JEST JAZDA NA NARTACH ORAZ GRYWANIE W TENISA. NA NARTACH JEŹDŹĘ SZYBKO I NIEBEZPIECZNIE. TENIS – PRZECIWNIE. GRYWAM DOSTOJNIE I BEZ SENSU... TAK JAK LUBIĘ.”

ANDRZEJ SADOWSKI

EMILIA

EMILIA KRAKOWSKA (UR. 1940 W POZNANIU) – AKTORKA FILMOWA I TEATRALNA. WARSZAWSKĄ PWST UKOŃCZYŁA W 1963 R. I JESZCZE W TYM SAMYM ROKU ZADEBIUTOWAŁA KILKOMA ROLAMI W TEATRZE TELEWIZJI. PRZEZ LATA ZWIĄZANA ZAWODOWO Z WARSZAWSKIMI TEATRAMI: POWSZECHNYM (1964-1968), NARODOWYM (1968-1978), WSPÓŁCZESNYM (1978-1985) I ROZMAITOŚCI (1985-1991). ZNANA Z WIELU ZNAKOMITYCH RÓL FILMOWYCH, M.IN. JAGNA W „CHŁOPACH” W. REYMONTA (REŻ. J. RYBKOWSKI), MALINA W „BRZEZINIE” J. IWASZKIEWICZA (REŻ. A. WAJDA), MARYSIA W „WESELU” S. WYSPIAŃSKIEGO (REŻ. A. WAJDA), GITLA W „ZIEMI OBIECANEJ” (REŻ. A. WAJDA). ZA ROLĘ JAGNY UHONOROWANA NAGRODĄ KOMITETU D/S PRITV ORAZ WYBRANA ZWYCIĘZCZYNIĄ PLEBISCYTU CZYTELNIKÓW „NADODRZA”, „GAZETY ZIELONOGÓRSKIEJ”, „SZTANDARU MŁODYCH” I „EKRANU” (1974).

SYMPATIĘ WIDZÓW PRZYNIOSŁY JEJ TAKŻE WYSTĘPY W POPULARNYCH SERIALACH, M.IN.: „NA DOBRE I NA ZŁE” (GABRYSLA), „HEŁA W OPAŁACH” (BYŁA TEŚCIOWA TYTUŁOWEJ BOHATERKI), „PIERWSZA MIŁOŚĆ” (NATALIA STROŃSKA).

NA TEATRALNYCH DESKACH ZADEBIUTOWAŁA W 1964 R. W „PRZEDWIOŚNIU” S. ŻEROMSKIEGO W REŻ. A. HANUSZKIEWICZA. MA W SWOIM DOROBKU KILKADZIESIĄT RÓL TEATRALNYCH, M.IN. ŚMIERĆ I ANIOŁ W „PASTORAŁCE” L. SCHILLERA (REŻ. A. KILIAN), DZIEWCZYNA REWOLUCJI W „NIE-BOSKIEJ KOMEDII” G. B. SHAWA (REŻ. A. HANUSZKIEWICZ), KSIĘŻNA W „ŚWIĘTEJ JOANNIE” G. B. SHAWA (REŻ. A. HANUSZKIEWICZ), MASZA W „CZAJCE” A. CZECHOWA (REŻ. T. MINC), WASILISSA KARPOWNA W „NA DNIĘ” M. GORKIEGO (REŻ. J. MACIEJOWSKI), WARWARA W „LETNIKACH” M. GORKIEGO (REŻ. J. NYCZAK), FIOKŁA IWANOWNA W „OŻENKU” M. GOGOLA (REŻ. B. MOROZOW), GEORGE SAND W „LECIE W NOHANT” J. IWASZKIEWICZA (REŻ. I. GOGOLEWSKI).

W 2005 R. PODCZAS X FESTIWALU GWIAZD W MIĘDZYZDROJACH ODCISNĘŁA SWOJĄ DŁOŃ NA PROMENADZIE GWIAZD.

CZYM JEST DLA NIEJ TEATR?

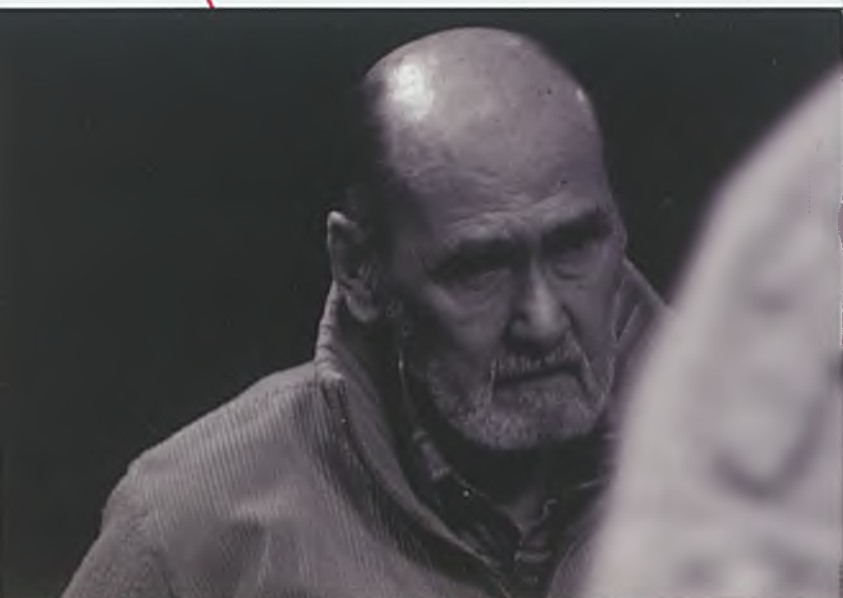
„MOŻLIWOŚCIĄ WYPOWIEDZENIA TEGO, CZEGO NIE MOGĘ Z SIEBIE WYSZARPAĆ W ŻYCIU. BARDZO DOBRZE ŻYJE SIĘ NAM W ŚWIECIE FIKCJI. ZAWODOWE OBRAĆCIE SIĘ W DRAMATURGII, W LITERATURZE, TO WSPANIAŁA UCIECZKA OD CHROPOWATEJ CODZIENNOŚCI. W DRAMACIE, W TEATRZE, DOSKONAŁE SĄ TE WSZYSTKIE KŁOCKI POUKŁADANE. JEST KONFLIKT I JEST ROZWIĄZANIE. W ŻYCIU NIE JEST TO TAKIE JASNE. CZĘSTO SIĘ MÓWI, ŻE ŻYCIE JEST TEATREM. BEZ JEGO PROSTOTY, NIESTETY.”

ZODIAKALNA RYBA, MIŁOŚNICZKA SZTUKI I DOBREGO MALARSTWA O SOBIE MAWIA:

„NAUCZYŁAM SIĘ BYĆ SZCZĘŚLIWA. CZASAMI LUDZIE MNIE PYTAJĄ SKĄD WE MNIE TYLE RADOŚCI I HARTU DUCHU. MAM DWIE WSPANIAŁE CÓRKI, PRACĘ, KTÓRĄ KOCHAM I PRAWDZIWYCH PRZYJACIOŁ. NIEKTÓRZY NIE MAJĄ AŻ TYLE.”
W BIEŻĄCYM ROKU OBCHODZI 45-LECIE PRACY ARTYSTYCZNEJ.

KRAKOWSKA

JERZY WASIUCZYŃSKI

JERZY WASIUCZYŃSKI (UR. 1930 R.) - AKTOR I REŻYSER.

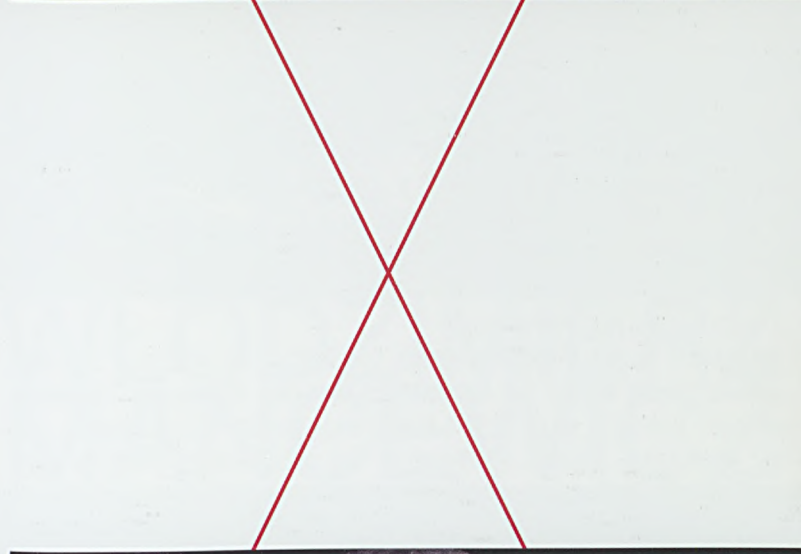
ABSOLWENT WYDZIAŁU AKTORSKIEGO PWST W KRAKOWIE (1958). ZAGRAŁ W PONAD 60 PRZEDSTAWIENIACH ZREALIZOWANYCH W: PWST W KRAKOWIE, TEATRZE IM. S. ŻEROMSKIEGO KIELCE – RADOM, TEATRZE ZIEMI KRAKOWSKIEJ IM. L. SOLSKIEGO W TARNOWIE.

MA W DOROBKU PONAD 30 PRZEDSTAWIEŃ TEATRALNYCH, WYREŻYSEROWANYCH NA DESKACH TEATRÓW W KIELCACH, RADOMIU, RZESZOWIE, TARNOWIE I OPOLU. WŚRÓD TYTUŁÓW, KTÓRE BRAŁ NA REŻYSERSKI WARSZTAT, ZNAJDUJĄ SIĘ M.IN.: "POKUSA" J. P. GAWLIKA, "CZAPA" J. KRASIŃSKIEGO, "CENA" A. MILLERA, "PUŁAPKA NA MYSZY" A. CHRISTIE, "JESZCZE POŻYJESZ" B. OKUDŻAWY. MA NA SWOIM KONCIE TAKŻE ROLE FILMOWE I TELEWIZYJNE, M.IN. W: „JANOSIKU”, „WODZIREJU”, „07. ZGŁOŚ SIĘ”, „OKU PROROKA”, „RYCERZACH I RABUSIACH”. OD 1979 R. JEST ZWIĄZANY Z TEATREM POWSZECHNYM W RADOMIU, GDZIE WYSTĄPIŁ W KILKUDZIESIĘCIU PRZEDSTAWIENIACH. DO KREACJI, KTÓRE SZCZEGÓLNICZAPADŁY W PAMIĘĆ WIDZÓW, NALEŻĄ: KRZYSZTOF Z "JADZI WDOWY" J. TUWIMA (1980), TYTUŁOWA ROLA W "PANU JOWIALSKIM" A. FREDRY (1982), PROKOP Z "HORSZTYŃSKIEGO" J. SŁOWACKIEGO (1983), GAJOWIEC Z "PRZEDWIOŚNIA" S. ŻEROMSKIEGO (1984), CHAIM LEIB ZE "SZTUKMISTRZA Z LUBLINA" I. B. SINGERA (1985), DULSKI Z "MORALNOŚCI PANI DULSKIEJ" G. ZAPOLSKIEJ (1988) CZY TEJREZJASZ Z "ANTYGONY" SOFOKLESA (1994).

W RADOMSKIM TEATRZE WYREŻYSEROWAŁ KILKANAŚCIE PRZEDSTAWIEŃ, M.IN.: "SZACHY" S. GROCHOWIAKA, "OKNO" I. IREDYŃSKIEGO, "JESIENNY WIECZÓR" F. DÜRRENMATTA, "ZWYKŁY DZIEŃ PEWNEGO LATA" S. ŁUBIŃSKIEGO CZY "KŁĘBOWISKO ŻMIJ" F. MAURIAKA. OBECNIE W REPERTUARZE TEATRU JEST SPEKTAKL "DAWAJ" M. BIELINSKIEGO W JEGO REŻYSERII.

W 1998 R. ZOSTAŁ ODZNACZONY ZŁOTYM KRZYŻEM ZASŁUGI. JEST CENIONY ZARÓWNO JAKO REŻYSER, JAK I AKTOR. O JEDNEJ Z JEGO KREACJI NAPISANO: „WASIUCZYŃSKI PREZENTUJE AKTORSTWO SKONDENSOWANE, ASCETYCZNE, WIZJONERSKIE, BIZANTYJSKIE – TWORZĄC POSTAĆ JAK Z OBRAZÓW EL GRECA (...) DAJE PRAWDZIWY KONCERT, DOSKONAŁEGO W SWEJ CELOWOŚCI, OPEROWANIA GŁOSEM, POSTACIĄ, GESTEM, RUCHEM I MIMIKĄ.”(E. SMYK „ŻYCIE RADOMSKIE” - O ROLI W SPEKTAKLU „STARA AKTORKA W ROLI ŻONY DOSTOJEWSKIEGO” E. RADZIŃSKIEGO – 1985 R.)

W BIEŻĄCYM ROKU OBCHODZI 50-LECIE PRACY TWÓRCZEJ.

WŁODZIMIERZ MANCEWICZ (UR. 1936 R.) – AKTOR.

W 1963 R. ZDAŁ EGZAMIN EKSTERNISTYCZNY PRZED KOMISJĄ MINISTERSTWA KULTURY I SZTUKI ORAZ PAŃSTWOWEJ WYŻSZEJ SZKOŁY TEATRALNEJ W WARSZAWIE. WYSTĘPOWAŁ W: TEATRZE ZIEMI LUBUSKIEJ W ZIELONEJ GÓRZE, TEATRZE IM. WĘGIERKI W BIAŁYMSTOKU, TEATRZE POPULARNYM W GRUDZIĄDZU, TEATRZE IM. W. SIEMASZKOWEJ W RZESZOWIE, TEATRZE ZIEMI KRAKOWSKIEJ W TARNOWIE, TEATRZE IM. S. ŻEROMSKIEGO KIELCE – RADOM, STARYM TEATRZE W KRAKOWIE, TEATRZE IM. W. BOGUSŁAWSKIEGO W KALISZU.

OD 1978 ROKU JEST AKTOREM TEATRU POWSZECHNEGO IM. J. KOCHANOWSKIEGO W RADOMIU. ZAGRAŁ W PONAD PIĘCDZIESIĘCIU PRZEDSTAWIENIACH ZREALIZOWANYCH NA TEJ SCENIE. RADOMSCY WIDZOWIE DOSKONAŁE ZNAJĄ GO I PAMIĘTAJĄ Z WIELU ŚWIETNYCH RÓL, M.IN.: REŻYSERA W „WYZWOLENIU” S. WYSPIAŃSKIEGO (1980), FRYDERYKA II W „WIELKIM FRYDERYKU” A. NOWACZYŃSKIEGO (1981), PROSPERA W „BURZY” W. SZEKSPIRA (1982), XX W „EMIGRANTACH” S. MROŹKA (1982), TYTUŁOWEJ ROLI W „HORSZTYŃSKIM” J. SŁOWACKIEGO (1983), SZAMBELANA W „NAGIM KRÓLU” E. SZWARCA (1985), WERNYHORY W „WESELU” S. WYSPIAŃSKIEGO (1987), SAJETA TEMPE W „SZEWCACH” S. I. WITKIEWICZA (1988), IGNACEGO K. W „ZBRODNI Z PREMEDITACJĄ” W. GOMBROWICZA (1993), WUJA EUGENIUSZA W „TANGU” (1991), HERZLA W „MEIN KAMPF” G. TABORIEGO (1991), MONTECCHIEGO W „ROMEO I JULII” W. SZEKSPIRA (2003), NARRATORA W „SZACHACH” J. KOCHANOWSKIEGO (2004), KAZKA W „ŁÓŻKU PEŁNYM CUDZOZIEMCÓW” D. FREEMANA (2005), CZY OSTATNIO INSPEKTORA RADZIWIŁA W „MAYDAY” R. COONEY’A (2007).

W 2004 R. ZWYCIĘŻYŁ W KONKURSIE NA NAJLEPSZĄ ROLĘ MĘSKĄ PODCZAS MARATONU SZTUK ODWAŻNYCH. W 2007 R. ZAGRAŁ W MONODRAMIE „OCZEKIWANIE” J. ŁAGODZIŃSKIEGO W REŻYSERII ADAMA SROKI.

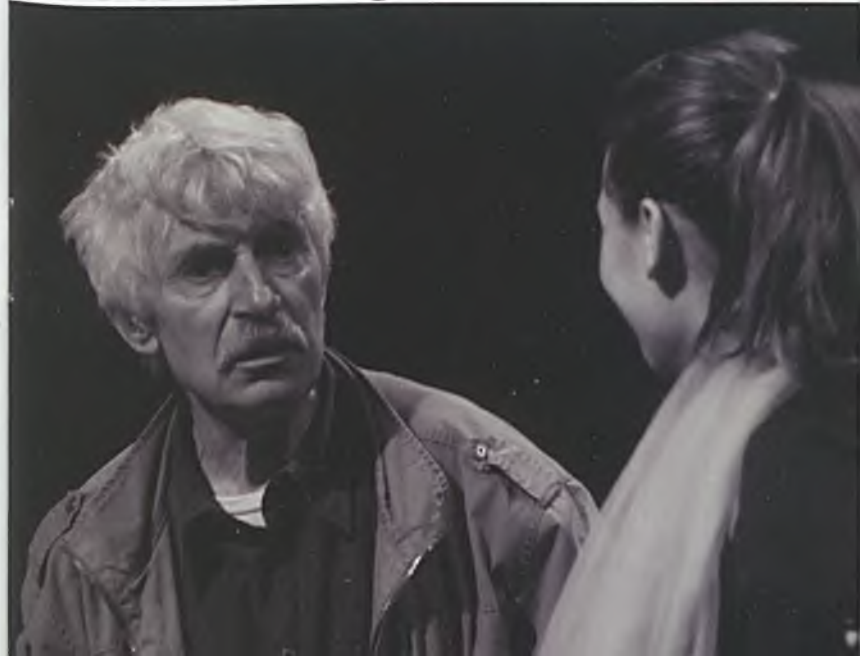
O JEGO AKTORSTWIE NAPISANO:

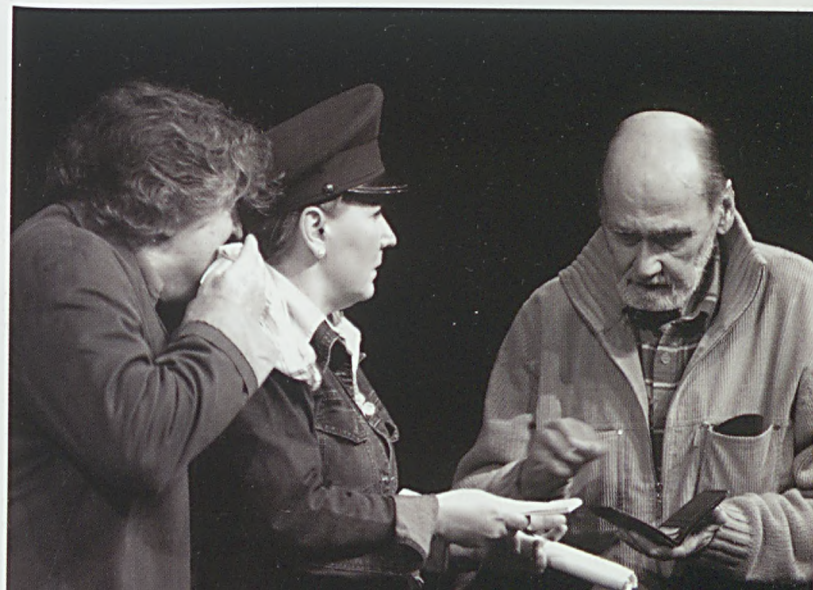
„MANCEWICZ POZWALA WIDZOWI UJRZEĆ COŚ WIĘCEJ, NIŻ POWSTAŁY JUŻ GEST I USŁYSZEĆ COŚ WIĘCEJ, NIŻ WYPowiedzIANE SŁOWO. POZWALA NA UCHWYCIENIE TEGO MOMENTU, KIEDY GEST I SŁOWO MAJĄ SIĘ DOPIERO NARODZIĆ – SĄ JUŻ W ZALĄŻKU, JESZCZE NIŻOBECNE, A JUŻ SPODZIEWANE. NADTO W GRZE MANCEWICZA JEST NIE TYLKO SZTUKA AKTORSKA, ALE TAKŻE MANIFESTACJA MOCNEJ OSOBOWOŚCI, BEZ CZEGO NIE MA AKTORA DUŻEJ MIARY.”
(A. CZAPLICKI „ŻYCIE RADOMSKIE” - O ROLI FRYDERYKA II W „WIELKIM FRYDERYKU” A. NOWACZYŃSKIEGO)

W 2006 R. OBCHODZIŁ JUBILEUSZ 50-LECIA PRACY ARTYSTYCZNEJ.

WŁODZIMIERZ MANCEWICZ

WIZYTA STARSZEJ PANI

(Der Besuch der alten Dame)

Friedrich Dürrenmatt

przekład
Irena i Egon Naganowscy

reżyseria
Katarzyna Deszcz
scenografia
Andrzej Sadowski

obsada:

Emilia Krakowska* - Klara Zachanassian

Adam Młynarczyk - Mąż Klary

Jerzy Wasiuczyński* - Ochmistrz

Marta Szmigielska - Koby

Michał Górski - Loby

Włodzimierz Mancewicz* - III

Danuta Dolecka - Jego żona

Ewa Trochim - Jego córka

Grzegorz Grabowski* - Jego syn

Ryszard Jabłoński* - Burmistrz

Jarosław Rabenda - Pastor

Krzysztof Prałat - Nauczyciel

Wojciech Niemczyk - Lekarz

Wojciech Wachuda - Policjant

Wojciech Ługowski - Malarz

Iwona Pieniążek - Kolejarz,

Zawiadowca stacji, Żona Burmistrza

Joanna Jędrejek - Dziennikarz, Kobieta

xxx - Toby

xxx - Roby

inspicjent, sufler – Małgorzata Krupska

*[gościnnie]

Premiera: 26 kwietnia 2008 r.
Duża Scena im. Zygmunta Wojdana

Główny specjalista
MAŁGORZATA SZWED

Koordynator pracy artystycznej,
sekretariat
ALEKSANDRA MICHALCZEWSKA

Kierownik
techniczno-administracyjny
TADEUSZ KOBIAŁKA

Zastępca kierownika
techniczno-administracyjnego
MAREK ZIELONKA

Dział Promocji
JOLANTA KORŁUB

Biuro Obsługi Widzów
JOLANTA JANUS
KINGA MASZCZYŃSKA
PIOTR TOMCZYK

Kasa biletowa
AGNIESZKA AUGUSTYNIAK

Kierownik widowni
SABINA KAMIŃSKA

Główna księgową
LIDIA CZERWIŃSKA

Dział Księgowości
MAŁGORZATA FIUK
ANNA KLIMAS
MARZENA WŁOSKOWICZ

Dział Kadr
ANNA GRUSZCZYŃSKA

Dział Administracji
DOROTA DUŻBABEL
WIESŁAWA PIETRASIK

Transport i zaopatrzenie
ZBIGNIEW WOLSZCZAK

Światło i dźwięk
DARIUSZ KOWALCZYK
GRZEGORZ JĄCZYŃSKI
WOJCIECH KĘPKA
HENRYK PANIEC
TOMASZ ŚWIĄTKOWSKI
SYLWESTER KRAWCZYK

Brygadier sceny
JANUSZ MŁYNARCZYK

Montażysty
WALDEMAR DOLEGA
TADEUSZ MACIĄG
ARTUR FAJDEK
BOGDAN ZAWISTOWSKI

Rekwizytorzy
ARTUR FAJDEK
DARIUSZ SKRZYŃECKI

Garderobiane
HALINA MŁYNARCZYK
GRAŻYNA OWCZAREK

Charakteryzatornia
BOGUMIŁA CIECIELĄG
MARIA OPOZDA
KAROLINA SZATAŃSKA

Pracownia krawiecka
JERZY ORACZ
ANNA WILK

Stolarnia
TADEUSZ FAJDEK
PAWEŁ SKÓRA

Pracownia plastyczna
WOJCIECH WERYK
MONIKA BORYSIEWICZ

Pracownia ślusarska
ROMAN KUCHARCZYK
BOGUSŁAW STAJNIAK

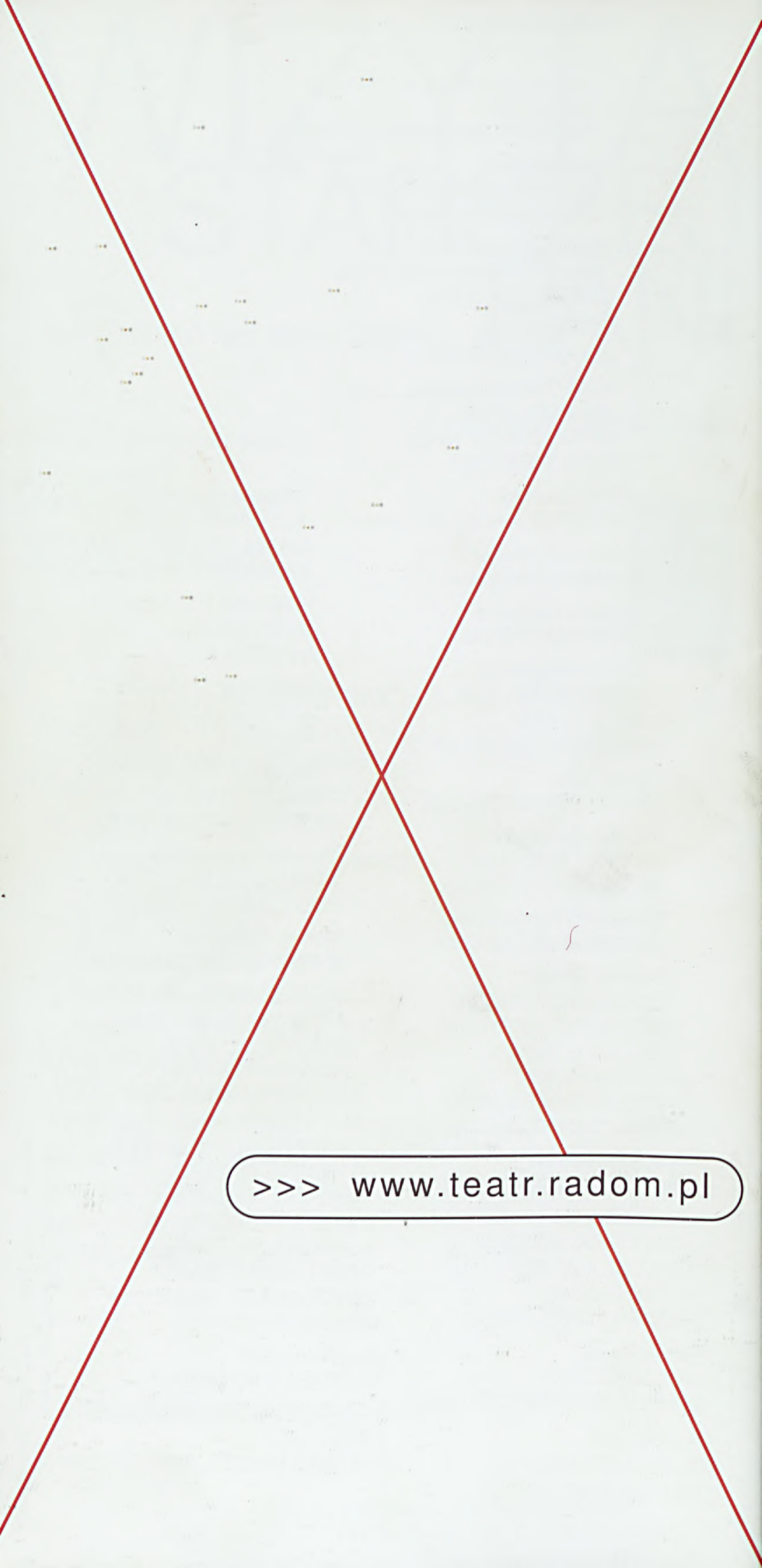
Pralnia, farbiarnia
KRYSZYNA SZOSTEK

Sekcja gospodarcza
WIESŁAWA KASPRZYK
GRAŻYNA KOZERA
JADWIGA KUSTRA
MARIANNA MAŁEK
MARZENA SŁUPEK
BARBARA SOKOŁOWSKA
BARBARA WRÓBEL
ANDRZEJ FRĄCZEK
ZENON GREGORCZYK
HENRYK KAMUSIŃSKI
PAWEŁ KWIATKOWSKI
GRZEGORZ RDZANEK
MARIAN SPŁAWIEC

Specjalista BHP
ANDRZEJ MACKIEWICZ

Specjalista ds. bezpieczeństwa
technicznego
RYSZARD MIESZALSKI

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

>>> www.teatr.radom.pl